

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ego vox clamantis in deserto. Vox clamantis in deserto post peccatum,
peccati conscientia peccatori audienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

ret, spectandus cuique est status suus, consideranda vocatio & persona, dicendumque sibi, Tu quis es? & dicenti virtus respondeat.

SIC denique in Via unitiva, procedendo semper ad perfectiora, ex consideratione sui, sive quoad personam, sive quoad statum, sive quoad locum, vel ad tempus, vel ad acceptas gratias, unde accendaris ad plures aut sublimiores Charitatis, Resignationis, Devotionis, & Divinae Unionis actus. *Quis ego sum, aut qua est vita mea, aut cognatio Patria mei, ut siam gener regis? Quid est homo quia innotuisti ei, aut Filius hominu quia reputas eum? O homo tu quis es qui respondens Deo? Numquid dicit figmentum ei qui se finxit, quid me fecisti sic? Quae verba multum valent ad perfectam iudicii & voluntatis humanae cum divina subiectione: nec parum promovent huius perfectae subiectionis frequenter proximaria verba saepe repetita, Tu quis es? Tu quis es, qui divina scrutaris arcana? Tu quis es, qui te putes intelligere quae soli Deo nota sunt? Tu quis es, qui Deo sic volenti, sicque ordinanti, vel tantisper contradicas? Tu quis es, qui respondeas tot acceptis beneficiis & gratiis? Tu quis es, postquam*

omnia feceris, nisi servus inutilis?

EX quibus sic consideratis patet aperte Veritas de tribus illis verbis, pro triplici hominum statu seu perfectionis, in qua tantum proficies quantum a te deficies: tantumque a te deficies, quantum attentè consideraveris, quod ad-monebat S. Bernard. Papam Eugenium, *Quid, qui & qualis sis? Quid in natura; Qui in persona Qualis in moribus. Quid, verb.g. homo: Qui? Papa vel summus Pontifex; Qualis? benignus, mansuetus, vel quidquid tale;* Quo de argumento ibi fuit & in Cantica, unde nos infra in tertia parte aptius. Satisque modo sit quod sanctus Augustinus scribit: *Scito unde venisti, aut quo vadu: quomodo vivu: quantum proficui, vel deficiu: quam longe es à Deo vel propa, non inter vallu locorum, sed similitudine vel dissimilitudine morum, Scito quomodo homo es, cuius conceptio culpa, nasci miseria, vivere poena, mori necessesse.*

2. de con-sid. 4. & sequentib.

Serm. 36. l. de spir. & anima, c. 51

Vide de hac nostri cognitione in 3. parte Feriali tertiae Dominicae undecimae post Pentecosten.

1. Reg. 8.

Ps. 143.

Rom. 9.

Luc. 17.

IN EADEM DOMINICA.

AD HÆC EVANGELII VERBA.

Ego vox clamantis in deserto, dirigite viam

Domini, Ioan. 1.

ALIA VERITAS PRACTICA.

Vox clamantis in deserto post peccatum, Peccati conscientia Peccatori audienda.

SENSUS EST, Quod sicut post peccatum fit anima peccatoris quoddam desertum, quia deseritur ab omnibus suis bonis, & nullius capax est meritum: sic in illo deserto fit quaedam vox clamantis ad peccatorem, quae est ipsa peccati perpetrati conscientia, quam peccator non minus debet audire ad dirigendam & parandam viam Domini,

quam Judæis erat audiendus sanctus Ioannes.

RATIO EST, Quia idcirco à Iudæis erat audiendus sanctus Ioannes, quod ita ordinatum esset, ut prius à Ioanne baptizarentur Baptismo Poenitentiae, ac deinde Christum reciperent.

Sed non minus est ordinatum ut peccator nudiat conscientiam de peccato poenitendo & deponendo admonentem, ut sic Christum recipiat.

Ergo non minus eam debet audire quam à Iudæis esset audiendus sanctus Ioannes.

F

Quod

Quod non debet tantum intelligi quoties sacra Communio est frequentanda, sed quoties per peccatum Christus expulsus est, ut requiratur, ut revocetur, ut recipiatur; Vox illa, vox conscientia clamans poenitentiam, est quanto citius audienda.

AD primam propositionem non est hærendum diutius, cum aperte Christus Dominus Judæis exprobraverit, quod cum Joannem non audivissent, nec ab eo baptizati essent, sic divinæ ordinationi non stetit: *Baptismus Joanni*, inquit, *non stetit illis, unde erat: de celo? an ex hominibus?* responderunt se nescire sed mentiebantur, aut erat eorum ignorantia inexcusabilis, cum omnes haberent Joannem ut Prophetam, & satis pateret eum esse quem prædixerat Isaias, sed noluerunt fateri, ne seiplos condemnarent, quod ei non credidissent, & quod ei non credentes, cœlesti & divinæ ordinationi non se conformassent. Quod ipse Dominus sic alibi declarans expressius: *Omni*, inquit, *populus audiens & publicani justificaverunt Deum, baptizati baptismo Joannis. Pharisei autem & turis periti consilium Dei spreverunt in semetipso, non baptizati ab eo. Quid clarius? & quid apertius ad indicandum quanti sit momenti ordinatus ad salutem stare medus, quæ dicuntur Dei consilia?*

SE D, quæ est alia propositio declaranda, non minus est ordinatum ut peccator audiat conscientiam de peccato poenitendo & deponendo admonentem, ut Christum recipiat. Duo hic essent distincte exponenda, primum quomodo Conscientia sit vox clamans in deserto cordis post peccatum. Deinde quomodo sit ordinatum illam audiri à peccatore ut Christum recipiat. De primo varii sunt loquendi modi, quibus Scriptura & Patres utuntur. Modo enim dicunt conscientiam esse vel tribunal iustitiæ juxta illud Apostoli de gentilibus: *Qui ostendunt opus legis scriptum in Cordibus suis, testimonium illa reddente conscientia eorum & inter se invicem cogitationibus accusantibus, aut defendentibus.* Sic S. Ambrosius, Innocentium, inquit, & flagitiosorum merita discernit, vera atque incorrupta poenarum promissionumque arbitra. Idem vero alibi sanctus Doctor declarat, quomodo vermi in scriptura comparetur, eo quod irrationabilis anima peccata mentem

rei sensumque compungant: & quadam exedant viscera conscientia, quæ tanquam vermes ex unoquoque nascuntur. Similitudo gladii & stimuli sat frequenter etiam usurpatur: quasi gladio pungitur Conscientia, ait sapiens. Christus vero Dominus ad Saulum: *Durum est tibi contra stimulum calcitrare.* Sunt qui stupori dentium qui sentitur ex esu acerborum fructuum, conscientiam dicant esse similem, propter hos Scripturæ locos, *qui comederit uvam acerbam, obduperant dentes ejus.* Flagellum alii nuncupant quo intus anima peccatoris cadatur, & a nra militaria quibus assidue strepibus contremiscat, ut est apud Prophetam, *Vox flagelli & vox imperis rota, & equis frementis, & quadrigæ ferventis, & equitus ascendenti, & micanti gladii, & fulguranti hastæ, & multitudinis interfecit, & gravis ruina.* Quibus apte quadrat illud Poëtæ non ignobilis: *Quos ira conscia culpa, mens habet attonitos, & surdo verberare cadit; Occultum quatiente animo tortore flagellum.* Alii denique, vocem esse vel Correctoris, vel Pædagogii, vel Concionantis, vel quocumque modo clamantis, *Quid fecisti, respice:* vel tanquam ille Jobi iervus & nuncius qui perditis omnibus bonis, *E vasi ego*, inquit, *solum ut nunciarem tibi:* sic plane percuntibus peccatori bonis cœlestibus, sola restat conscientia, quæ acceptæ per peccatum cladis & ruinæ nuncium ferat; unde ut dictum est, cum anima velut desertum fiat, recte *Vox in deserto clamans seu clamantia*, dici potest, seu potius, *Vox Domini concutientis desertum.*

At vero quod est alterum hujus secundæ propositionis caput, quomodo sit ordinatum, illam audiri vocem à peccatore ut Christum recipiat, tribus modis explicari potest, quibus recipitur Christus. Primo enim re ipsa recipitur in sanctissimo Sacramento, post expiatam rurè conscientiam, & in hoc sensu facile est intelligere quomodo sit illa audienda peccatori, nempe expiando confessione peccata.

Secundo recipitur Christus, recipiendo doctrinam ejus quæ in proximis festis renovatur, ut dicitur sequenti Dominica, cui doctrinæ recipiendæ parandus est cum gratiâ noster animus, parandoque clamat Conscientia, quàm fuerint vitæ præteritæ dissimiles actus, quàm sint Christi & mundi contraria dogmata, quantumque sollicitudine Puer parvulus qui nobis in Doctorem est datus sic audiendus, ex præcepti Bethleemico, tanquam ex cathedra clamans,

L. 7. in luv. 6. 14.

Prov. 12.

A. 9.

Ier. 31.

Ezech. 18.

Nabum. 2.

S. 1. 1.

S. Hier. in

Ezech.

Iob. 3.

Ps. 28.

Vani-

Vanitas vanitatum & omnia vanitas.

Tertio deniq; sicut per peccatum expellitur Christus, ita per veram pœnitentiam revocatur & recipitur, *Ecce, inquit, sto ad ostium & pulsabo quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, intrabo ad illum, & cenabo cum illo, & ille mecum.* Vox autem illa Christi pulsantis, vel est ipsa vox conscientia: per divinam gratiam excitata, vel ipsa est Gratia excitans & commovens internam vocem qua peccator provocatur ad resipiscentiam, quæ tam necessaria est ad recipiendum Christum per gratiam sanctificantem, quàm necesse omnino est ante expelli peccatum quàm illa gratia recipiatur. *Convertimini ad me, & convertar ad vos, dicit Dominus, Convertimini de viis vestris malis, & de cogitationibus vestris pessimis.*

Hoc est dirigere & parare viam Domino, sic converti cum præveniente nos gratia. Hoc est quod clamat illa vox & gratia simul & conscientia, non modo quando aliquoties confitendum est & communicandum, aut quando jam parandi sumus ad proxima Domini natalitia: sed statim atque peccatum est, statim vox illa clamat, *Revertere, Revertere, Numquid qui cadis non resurget? Vade & clama sermons istos contra aquilonem & dices: Revertere a versarix Israel, ait Dominus, & avertam faciem meam*

à vobis, quia sanctus ego sum, dicit Dominus, & non irascar in aeternum. Veruntamen scito iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum pravaricata es. Sic Gratia in Scripturis, sic per Cōcionatores & alios innumeros modos excitare solet peccatorem: sed vix ullo modo aptiori quam per Conscientiam, quia hæc intus clamat semper & ubique clamat, libere clamat, nulli adulatur, nullum timet nisi Deum,

O quis ergo non audiat illam vocem? quis saltem non videat sic audiendam esse peccatori, si Christum à se expulsum velit recipere, ut nisi audiat illam vocem, nisi resipiscat, nisi convertatur, nunquam Christus revertatur. *Non ero ulrà à vobiscum donec CONTERATIS eum,* *loque 7.* qui reus est. Expende singula, & urge acrius quale sit motivum non differendæ pœnitentiæ quod Christus addit intus vel ablit, prout peccatorem vere pœnitet sui peccati. Patumne cuiquam debet esse tanti hospitis præsentia vel absentia? quid mundus sine sole? quid sine duce acies? sine pastore grex ovium? sine magistro schola? sine anima corpus? aut sine mente anima? Sic de te cogita si sine Christo sis. *Sicito & vide quia malum & amarum est, reliquisse te Dominum Deum tuum, & non esse timorem meum apud te, dicit Dominus Deus exercituum.* *loq. 2.*

HAC HEBDOMADE, consideratur Verbum Incarnatum, residens in utero Virginis Matris. Varii ejus status sub numero septenario, sigillatim in dies recensentur, unde Veritates practicæ ad Amoris Divini gradus & effectus pernoscentes eruuntur:

FERIA SECUNDA.

SEPTEM PRÆCIPVI TITVLI QVIBVS
CHRISTVS DOMINVS DIGNOSCI POTEST.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, ô pulcherrima mulierum; qualis est dilectus ex dilecto. Cant. 5.

VERITAS PRACTICA.

Affectu potius quàm studio Christus dignoscitur
RATIO EST, Quia cognitio Christi, qualis
hic ad perfectionem desideratur, Dei potius do-
num est quod recte dispositis insudatur, quàm

quod humana conquiratur industria,
Sed ad donum hoc recipiendum, affectu magis
quàm studio disponimur.
Ergo & affectu potius quàm studio Christus cog-
noscitur.

F 2

I. PUN.